

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 9.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Vasa 6 19.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 1 Maj 1900.

Expedition: Kungstensgatan 56.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspolis 20 öre pr petirad.

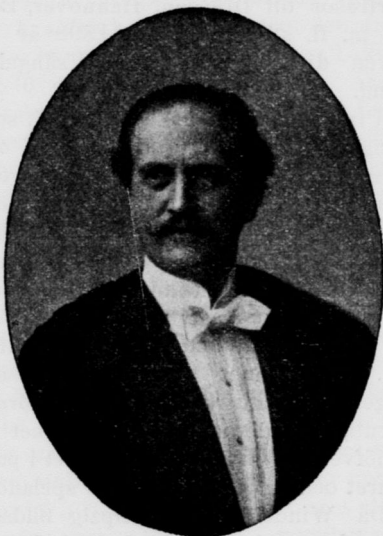
20:e Årg.

Conrad Nordqvist.

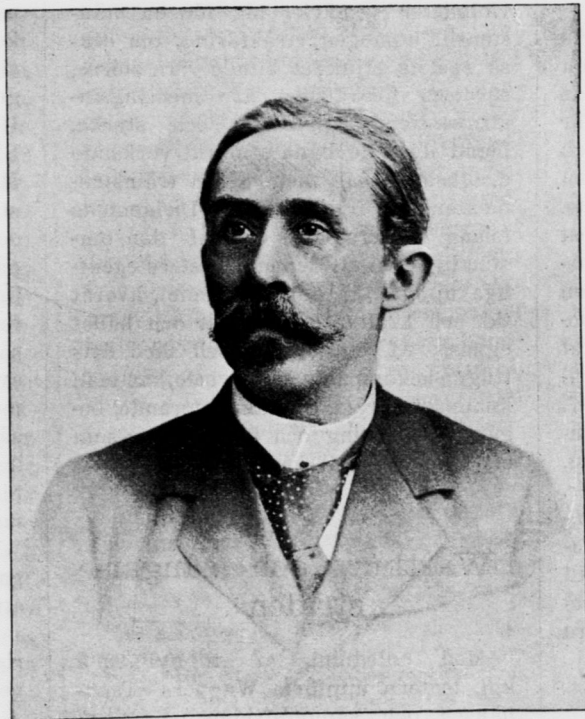
Förste hofkapellmästaren Conrad Nordqvist fyllde d. 11 sisl. april 60 år och var då föremål för en hyllning, hvaruti vi först nu i detta nummer af Sv. M. T. kunna deltaga genom att illustrera detsamma med hans porträtt och erinra om hans hittillsvarande verksamhet i konstens tjänst. Denna verksamhet är på ett område just i dessa dagar avslutad, i det hr Nordqvist vid Musikaliska akademien senaste sammankomst beviljades afsked från befattningen som lärare i harmoni vid konservatoriet, hvilken han för tjugo år sedan först tillträdde och från hvilken han sedan förra hösten haft tjänstledighet.

Den ofvannämnda hyllningen af hr Nordqvist på hans födelsedag tog sig uttryck i en fest, till hvilken inbjudning utgått från k. teaterns chef kammarherre Burén, k. akademien sekreterare d:r W. Svedbom, operasångaren C. F. Lundqvist och k. teaterns kamrer E. Petersson. Festen egde rum i Tattersall-våningen.

Bland de närvarande märktes medlemmar af operans direktion, ett flertal af operans och Dramatiska teaterns artister samt hofkapellet så godt som mangrant. Efter supén föreslogs vid bälarna hedersgästens skål af förste hofmarskalken Printzsköld under uttryckande af en önskan, att hr Nordqvist ännu länge måtte häfda den öfverlägset ledande ställning han under de senare decennierna intagit i Stockholms musiklif. Hr Nordqvist svarade med en

Hans Winderstein.

Conrad Nordqvist.

återblick på sin skiftesrika lefnad från den dag han som okänd konservatorielev ankom till Stockholm. Han skildrade det gripande intryck det gjorde på honom första gången han hörde en orkester, hurusom hans önskan då var att många gånger ännu komma i tillfälle därtill. I så rikligt mått fyllas väl sällan mänskliga önsningar. Hr Nordqvist hyllades därefter af hr Lundqvist, såsom varande den äldste af sångarne vid operan, af hofkapellmästaren Henneberg, som med entusiasm förde hofkapellets talan, af hr Tor Aulin, som i ett humoristiskt anförande gjorde sig till tolk för hr Nordqvists lärjungars tacksamhet och beundran; vidare af kammarherre Burén, som framförde frånvarande vänners lyckönskningar, samt af hr Andreas Hallén, som talade å yngre kompositörers vägnar.

Då hr Nordqvist vid detta tillfälle kastade en återblick på sin skiftesrika lefnad och de talare, som hyllade honom, därvid framhöll hans förtjänstfulla verksamhet, må därom nu påminnas i följande korta biografiska uppgifter.

Johan Conrad Nordqvist är född d. 11 april 1840 i Venersborg, där fadern var musikus, blef 8 år gammal elev vid Vestgöta-Dals regementes musikkår och följde med denna ut i danska kriget 1848. Han godkändes följande år som nummerspel och erhöi 1855 hautboists namn, heder och värdighet »i anseende till ovanlig skicklighet». År 1856 blef han elev vid Musikaliska akademien och förste violinist vid Ladugårdslandsteatern, 1859 altviolist i hofkapellet och 1862 musikanförrare vid teaterns

balett. År 1866 aflade han organist-, musikdirektörs- och musiklärareexamen med högsta betygtal samt blev därefter musikdirektör för Jönköpings regemente och sedan för marinregementet. N. vistades med statsunderstöd i Wien och Berlin 1867—68, blef 1870 ledamot af Musikaliska akademien, 1875 organist i Storkyrkan, 1876 kormästare vid lyriska scenen, 1879 andre och 1885 förste kapellmästare och hofkapellmästare samt var från 1886 några år Musikföreningens dirigent. N. var äfven musiklärare vid gymnasium och Nya elementarskolan 1868—74, harmonilärare vid konservatoriet 1870—72 och efter 1880. År 1888 räddade Nordqvist vår k. opera, som af bristande penningeunderstöd hotades med ruin, genom att öfvertaga hennes ledning. Lyckan gynnade honom och operan, hvars direktör han var till juni 1892, då en schism mellan honom och personalen föranledde hans afgang. Han drog sig nu undan från all verksamhet vid k. teatern, där sedan hr Andr. Hallén 1892—97 inträdde som kapellmästare. Från flere håll påyrkades emellertid Nordqvists återvändande till k. teatern, och då han d. 25 mars 1894 åter visade sig i spetsen för hofkapellet vid en symfonikoncert, blef han föremål för verkliga ovationer. Han fortfor nu att leda symfonikonserterna, men först tre år därefter syntes spänningen mellan honom och operapersonalen ha upphört, ty ej förr än d. 12 mars 1897 grep han åter taktpinnen till anförande af en opera, då »Wilhelm Tell» uppfördes i närvaro af konungen och en publik, hvars stormande hyllning otvetydigt visade hur värderad han är som operadirigent. Äfven i Köpenhamn har hr Nordqvist vunnit stort erkännande såsom sådan.

Det har under senaste tid förspotts att hr Nordqvist tänkt afgå såsom operans kapellmästare, men vi hoppas att ryktet saknar grund, ty han är där för närvarande väl behöflig, och i den ofvannämnda födelsedagsfesten vilja vi se en dementi af detta rykte.

Nordqvists kompositioner äro mest tillfälligt operamusik. Bland hans orkesterverk är den sköna sorgmarschen vid Carl XV:s begrafning mycket populär. En ståtlig festmarsch var af honom komponerad för galarepresentationen under kungajubiléet 1897. För öfrigt har hr Nordqvist instrumenterat baletten »I Skotland» m. m. och skrifvit pianostycken samt sånger. Som skicklig altviolist låter han stundom höra sig å kammarkonserter. Såsom hofkapellmästare och förtjänstfull musiker har hr Nordqvist hugnats med yttre utmärkelser i form af flere ordenstecken.

Hans Winderstein.

Till porträttet å första sidan af den tyske kapellmästaren med ofvanstående namn, hvilken vi nyss lärt känna såsom den utmärkte ledaren af den nyligen här gästade »Leipzigs Philharmoniska orkester», ha vi endast sparsamma biografiska notiser att meddela.

Hans Winderstein är född i Lüneburg 1856 och genomgick åren 1877—80 konservatoriet i Leipzig. Därefter företog han såsom violinist åtskilliga konsertresor. Åren 1883—93 hade han anställning som ledare af de filharmoniska konserterna i Nürnberg samt de två följande åren såsom ledare af Kaim-konserterna i München. 1896 grundade han filharmoniska konserterna i Leipzig liksom i Halle och Magdeburg. Med den af honom bildade orkestern företog han nu konsertresor till Dresden, Hannover, Berlin m. fl. städer. Sedan 1898 är W. äfven dirigent för Leipzigs sångakademi.

Utmärkande egenskaper för W. som dirigent är hans uppfattning af och förmåga att framhålla olika stilarter, samt hans minne, som tillåter honom att utantill leda utförandet af en mängd omfattande orkesterverk. Han tillhör i sistnämnda hänseende nutidens »dirigentvirtuoser», hvilka sätta sin ära uti att dirigera utan partitur framför sig. Är minnet hos dessa ofelbart, ligger det naturligtvis ock en fördel därtill, att deras uppmärksamhet ej behöfver delas mellan ögnandet i partituret och aktgifvandet på de spelande.

Då Winderstein i Leipzig bildade sin orkester hette det att han för den sökte vinna förmågor af första rangen och han tyckes åtminstone i det närmaste ha vunnit sitt mål. Hans violinister utmärka sig för en mönstergill homogen stråkföring, om också spelets mjukhet kunde vara större, särdeles förträffliga äro messingsinstrumenten i precision och styrka, bland dem de båda utmärkt verkande dragbasunerna, men äfven träinstrumenten äro framstående. Dirigentens talang understödes ock af den omständigheten att denna orkesters egentliga uppgift är konserterandet, hvaråt tid och krafter kunna helt och hållet ägnas. Af ett operakapell med dels trägna ackompanjemangarbete, kan man knappast, ifråga om konserterande, begära den öfning och fullkomning som ett konsertkapell kan vinna.

Wartburg och »sångarstriden».

Med anledning af att nyligen å kgl. teatern uppförts Wagners »Tannhäuser och sångarstriden på Wartburg» må erinras om följande.

Wartburg, allmänast bekant från Luthers lefnadshistoria, är en borg i Sachsen-Weimar ofvanför Eisenach i nordvestra Thüringerwald. Borgen består af två delar; förborgen och hofborgen, den senare bland annat inrymmande det storartade landtgreffvhuset, ett trevånings furstepalats från 12:te årh., uppfördt i romansk stil. Under tidernas lopp förfallet har det på senare tid genom storhertigen Karl Alexander återställt i sin forna glans. Bland konstverk i de restaurerade rummen finner man: i landtgreffverummet sju förträffliga fresker af Moritz Schwind (scener ur den förste af landtgreffvarnes af Thüringen lif), i sångarsalen en stor fresk, framställande sångarstriden på Wartburg, af samme mästare, som i det därtill stötande Elisabetgalleriet framställt scener ur den hel. Elisabets lif. I öfre våningen af »ritterhaus» (förborgen) ligga de tre s. k. reformationsrummen, inredda i 1500-talets stil, och där bredvid Lutherkammaren oförändradt bibehållen i det skick, hvori den befann sig, då Luther bodde där (maj 1521—mars 1522). Borgen byggdes sannolikt 1067—73 af landtgreffen Ludvig Hoppanen och var sedan ända till Henrik Raspes död (1247) residens för de thüringska landtgreffvarne.

I denna borg har enligt sagan sångarstriden förekommit 1206. Denna saga har Rich. Wagner i »Tannhäuser» förbundet med myten om Venusberget, där enligt tyska medeltidssagan »fru Venus» håller hof och dit Tannhäuser på sina irrfärder anlände. Den ifrågavarande sångarstriden (i en medelhögtysk dikt kallad »Krieg von Wartburg») ägde rum under egiden af minnesångarnes beskyddare, landtgreffen Hermann I af Thüringen. En uppsats härom förmåler följande. Icke mindre än sex minnessångare hade den konstälskande fursten församlat kring sig, nämligen Walther von der Vogelweide, Wolfram von Eschenbach, Heinrich von Ofterdingen, Johannes Biterolf, Reinmar von Zwetzen och Henrik, skrifvaren. Poetiska täflingsstrider voro den tiden ganska vanliga, och så föranstaltades en sådan äfven på Wartburg, där det gälde att i sång prisa frikostiga, minnessång gynnande furstar. Om man besöker »minnes-sångarsalen» i Wartburg är det ej svårt för fantasien att befolka den med de personer hvilka deltog i en sådan sångarfest. På den upphöjda delen sutto i fåtöljer under en tronehimmel landtgreffe Hermann och hans maka landtgreffvinnan Sophie von Wittelsbach, nära dem de sex sångarne; i bakgrunden stod bödeln med attributerna för sitt ohyggliga ämbete — rep och svärd. Salen var för öfrigt prydd af det landtgreffliga hofvets riddare och ädlingar.

Täflingsstriden begynner. Ofterdingen sjunger sin herres, den konst-

älskande erkehertig Leopolds af Österrikes, lof, de andra däremot sin beskyddares och gynnares, landtgreffen Hermanns; snabbt följa på hvarandra de sjungandes tal och svar, allt hetsigare blir striden och slutligen öfvergår den fredliga täflingen till bitter strid på lif och död; man hotar att öfverlämna Ofterdingen i händerna på bödeln. Då ställer han sig under beskydd af landtgreffinnan, som var ädelmodig nog att, ehuru han uppträdde mot hennes make, kasta öfver honom sin mantel och därmed rädda honom. Segern i striden vanns af Walther, som lofprisade landtgreffe Hermann, ehuru, som det berättas, Ofterdingen skulle ha understöds af den ungerska trollkarlen Klingsor.

I Wagners opera har Tannhäuser träd i stället för Ofterdingen och störtas genom den förtrollning, som vidlåder honom från vistelsen i Venusberget, då kärleken skall i operan besjungas såsom täflingsämne. Likaså har Wagner utbytt landtgreffinnan Sophie mot Elisabet, som i operan göres till landtgreffvens brorsdotter men egentligen är »den heliga Elisabet» af Ungarn som 1211 kom till landtgreffe Hermanns hof för att där uppfostras och sedan förmälas med hans son Ludvig. Elisabet var då fyra, Ludvig elfva år. Ludvig öfvertog regeringen 1217 efter faderns död och förmäde sig 1221 med Elisabet.

Sveriges musikhistoria

åren 1630—1730

af

Tobias Norlind*

Om den svenska musikhistorien har hittills föga blifvit skrifvet. Man har mest vänt sig till och undersökt folkmelodierna, huru dessa nu se ut, men huru och när de uppstått är hittills utforskadt. Hårtill kommer studiet öfver de äldre musikinstrumenten, hvilket mestadels afser de *nu för tiden* i Norge och nu i Island brukliga instrumenten. På verklig historisk grund byggda verk, som gifva oss besked om den äldre musikodlingen i Sverige, existera för närvarande icke. Man kan, enligt min åsikt, icke med rätta beskrifva tillsammans musiken i de skandinaviska länderna, ty sedan 13:de århundradet inträder allt mer en karaktärsskillnad mellan de tre skandinaviska nationerna och i 16:de århundradet äro de kulturella förhållandena hos dem fullkomligt olika. Därför är det oändamålsenligt att behandla folkmelodierna i de skandinaviska länderna så som

* Ur en af författaren på tyska skriven uppsats.

om de egde en gemensam karaktär, liksom det är lika förkastligt att behandla musikutvecklingen i de tre skandinaviska rikena såsom ett helt af enhetlig natur.

Redogörelsen för den skandinaviska musiken t. ex. i Mendel-Reismanns lexikon visar isynnerhet dessa svagheter. Det är visserligen ganska riktigt att betona den nationella gemenskapen; dock får man aldrig lämna ur sikte den kyrkliga musiken och den särskilda musikaliska utvecklingen under tiden från 1500 till 1750. Den svenska musiken har en lång historia, och dock hafva forskarne hittills icke nog tagit i betraktande dess stora betydelse för den allmänna kulturhistoriska utvecklingen.

I Danmark hafva under sista tiden djupare vetenskapliga studier öfver den egna nationella musikodlingen under förgångna tider företagits, särskildt af Angul Hammerich i hans verk »Musiken vid Kristian den 4:des tid», hvori musiken under åren 1590—1630 vetenskapligt behandlas. Andra forskningar ha gjorts af N. C. Ravn, Overskou o. a. Men i Sverige gifves det ännu icke någon sådan historisk kritisk redogörelse för den nationella musiken. Det äldsta historiska verket om musik är af Hülphers: »Historisk afhandling om musik och instrumenter.» Vesterås 1773*. Det är i alla hänseenden ett duktigt arbete, skada att det blef det enda.

Nästa verk är »Musikens historia» af Abr. Mankell, i hvilket Sveriges musik omnämnes ehuru grundadt på mindre själfständiga studier. Efter honom har W. Bauck framställt något däraf i sitt verk »Handbok i musikens historia» (Stockholm 1862, ny uppl. 1888). Hårtill kommer ett musiklexikon af L. Höjer 1864 också med några notiser om svenska tonkonstnärer. Specialstudier om svenska musiken finner man under de sista årtiondena synnerligast i musiktidskrifter. Framför allt innehåller »Svensk Musiktidsning» under åren 1882—1892 ganska förtjänstfulla arbeten öfver den svenska musiken i 19 århundradet. I första rummet må här nämnas uppsatserna af d:r Ad. Lindgren. — Under förra året grundades ett musikhistoriskt museum, till hvilket på kort tid en mängd instrument insamlats äfvensom handskrifter af betydelse för en musikhistoria. Det allmänna intresse detta företag väckt låter hoppas, att musikvetenskapliga studier snart nog skola kunna upptagas äfven i Sverige.

Källorna för den svenska musikhistorien har man hufvudsakligen att söka i Stockholm och Uppsala. För

* Forkel säger om detta verk i sin »Allgemeine Litteratur der Musik» att om detta verk vore skrifvet på ett gängbart europeiskt språk skulle det vara mera bekant än hvad det nu är och säger att det tillika är kanske den enda källan för kunskapen om svensk musik.

tiden före 1750 kommer Uppsala i synnerhet att tagas i betraktande. Här äro de flesta kompositionerna af familjen *Düben* bevarade. Äfven de förnämsta musikhistoriska källorna för denna tid äro här till finnandes, andra i kgl. arkivet i Stockholm. Några musikhandskrifter, hufvudsakligen från Gripsholms bibliotek, finnas i kgl. biblioteket i Stockholm. För den senare musiken i 18 och 19 århundradet har man i synnerhet att vända sig till k. musikaliska akademins bibliotek.

Jag har här försökt att efter studier i svenska bibliotek gifva en liten historisk skiss öfver svenska musiken i 17:de århundradet. En större, fullt genomarbetad historia kan ej vara min afsikt att lämna. Dessa blad skola endast vara studier till en framtida större svensk musikhistoria. I ett följande arbete skall jag då behandla medeltiden och perioden till 1630.

Med det trettioåriga kriget griper Sverige för första gången in uti kulturutvecklingen. Före denna tid var musiken i vårt land endast föga odlad. Visserligen existerade en rik skatt af folkmelodier, kyrkan hade ock sin egen musik, men någon själfständig ställning intager tonkonsten ej, efter hvad det synes.

Gustaf Vasa, Erik XIV och de andra Wasaregenterna hade visserligen befordrat musiken men utan större framgång, emedan de musikaliska krafterna, de ledande personligheterna saknades. Till tonkonstens omvårdnad i de högre klasserna hade Gustaf Adolf mest bidragit, och hans sträfvanen skulle bära frukt under hans tronföljare, Kristina. De allmänna kulturförhållandena i Sverige hade förhindrat hvarje framåtsträfvande i konst och litteratur.

Kyrkan med sin allena giltiga kanon hade slagit anden i bojar. Sverige hade föga gemenskap med Europas kultur. De män, som haft tillfälle att studera i de större kulturcentra, hade ställt sina krafter i kyrkans tjänst. Med trettioåriga kriget skulle det blifva annorlunda; Sverige kom nu i direkt förbindelse med kulturcentra. Långvarigt uppehåll i fält hade gjort sinnet världsligare: kyrkan förlorade sin makt, det tyngande religiösa allvaret fick vika för världsglädjen. Under krigstågen hade de högre klasserna förvärfvat sig stora rikedomar och vände efter krigets slut åter till hemlandet för att lefva som stora herrar. Deras praktlystnad dref dem till att beforda konst och litteratur. Hårtill kom att ett kungligt hof med fast residens i Stockholm utvecklade sig. De nödvändiga villkoren för konstens och musikens uppblossning voro nu förhanden. Drottning Kristina blef skaparinnan af den svenska musiken.

Med stor kostnad och ohejdadt slöseri användes därefter medel till

det kungliga husets och den högre adelns nöjen och festligheter. Själft konstnärligt anlagd sökte Kristina att förläna sitt hof ökad glans, i det hon drog till sig de anseddaste konstnärer och vetenskapsmän. En mängd utlänningar inströmmade i landet, hvilka längre eller kortare tid stannade här. Särdeles starkt voro de tyska och holländska elementen representerade. Af de musisklädda, som kallades till Sverige, står i främsta rummet *Marcus Meibom* från Tönningen, hvilken tillägnat drottningen sitt berömda verk »*Antiquæ musicæ auctores septem*» (1652). Många nederländska och tyska komponister måtte vid denna tid ha funnits i Stockholm. Man finner icke allenast i svenska musikböcker talrika nederländska, tyska och engelska komponistnamn utan äfven ofta förekommande titlar på kompositioner, såsom »*Marche pour la Reyne de Suède*», »*Gavotte la Reyne*», »*Schwedentanz*», o. s. v., hvilka vittna om nära förbindelse med Sverige. (Forts.)

Musikpressen.

På Abr. Hirschs förlag har utkommit:

För piano, två händer:

Musikbiblioteket, H. 1. Melodialbum. Lätta melodiosa stycken. Pris 25 öre för hvarje häfte.

Signe Lund Skabo: *Sex lyriska småstycken*. Pris 1 krona;

för en röst med piano:

Hallström, Ivar: *Fem sånger* ur sago-spelet »*Hin ondes snaror*». 1. Aria (Hugo; f—ass). 2. Romans (Marfa: b—g). 3. Dryckessång (Halifax; c—g). 4. Visa (Marfa: b—g). 5. Cavatina (Marfa; c—e).

Stenhammar, P. U.: *Recitativ och aria* ur orat. »*David och Saul*», för bas (ass—dess) Pris 50 öre; — *Aria* ur samma oratorium, för bas (h—e). Pris 75 öre.

Josephson J. A.: *Lofjoffer* (diss—e). Pris 50 öre.

På Carl Johnns förlag har utgivits.

för piano, två händer:

Löw, J: *Färväl*. Romans. Pris 75 öre. Aletter, W.: *Nya skulet*. Marsch Pris 50 öre;

för två mansröster:

Donizetti, G.: *Duett ur operan »Leonora*» (Alfonso, c—e; Leonora, e—fiss) Pris 1 kr.;

för fyra röster:

Gammalt och nytt. 1. H. T. Petscke: Föreningssång, 20 öre; 2. E. Ellberg: En glad visa, 25 öre; 3. K. Collan: På Røines strand, 20 öre; 4. v. Flotow: Portervisa ur oper. »*Martha*», 20 öre.

Svensk Sång n:o 13 innehåller: »I've something sweet to tell you» (»En bikt jag dig vill göra»), sång af Ed. Fanning, April, af Gottfrid Kallstenius, musik af Karl Valentin; Fredmans Epistlar n:o 15 (forts.), 16—18. — N:o 14 Svensk Nationalsång: »Du gamla du friska», för fyrstämig manskör arr. af Julius Wi-

bergh; Stina Stursk, ord af G. Fröding, musik af Helfrid Lambert; April af Karl Valentin (slut); Konung Oscar I. Den 4 juli 1844. Fantasiestycke af G. G. Ingelman, satt i musik för röst och fortepiano samt alla sångens vänner tillägnadt af Frans Berwald; Fredmans Epistlar N:o 18 (forts.), 19—21. — N:o 15: för piano: »*Flirtation*», polka af Johann Ericson; sång: Konung Oscar I etc. (forts.); Musiken i forna dagar, Indien Arabien — N:o 16: Sanger: »*Prins af Arkadien*», kuplettrefräng ur Göteborgs nyårsfjes, »*Slöja af rødan sky vill jag ha*», af Aug. Körling; Fredmans Epistlar 22 och 23.

Utgifvaren tillkännagifver att praktiska och billiga skyddspatent till särskilda delar af »*Svensk Sång*» tillhandahållas, 4 sådana à 75 öre (2 större, 2 mindre). Porto (30 öre) måste betalas af alla utom Stockholm boende prenumeranter.

Utgifvaren af »*Musikbiblioteket*» har verkligen slagit ett rekord i prisbillighet, då han i detta lämnat ett häfte om 11 sidor med 16 pianostycken för — 25 öre. Biblioteket skall enligt anmälan innehålla populär musik för hvarje hem och utkomma med 2 à 3 häften i månaden, hvarje häfte afslutadt helt för sig. Detta 1:ta är ett melodialbum med bekanta sånger, folkvisor etc. egande öfverlagd text och i sättning äfven för sång. De lyriska småstyckena af Signe Lund Skabo äro nätta och enkla, benämnda »*Skymning*», »*Gavott*», »*Blick tillbaka*», »*Fjärilar*», »*Menuett*», »*Vagg-sång*». Hallströms sånger ur det nyss här gifna sago-spelet »*Hin ondes snaror*» utgöra några af dess mest karaktäristiska och lyckade musiknummer. — Sångerna af P. U. Stenhammar och Josephson utgöra häften 11, 12 och 15 af samlingen »*Kyrkosångaren*» och rekomendera sig själfva genom tonsättarnes namn och innehålls karaktär.

Pianostyckena på Johnns förlag höra till det populära slaget. Den bekanta duetten ur »*Leonora*» (»*Leonora! hvi sänks i sorg ditt öga ned?*») kan man säga är ett à propos för dagen, då denna opera för närvarande och stående tillhör vår operarepertoar. Kvartettsamlingen innehåller, för det billiga priset af 10 öre häftet, omtyckt musik. N:o 3 och 4 äro, såsom man ser, arrangerande solosånger.

Upprop

till åstadkommande af en minnesvård öfver Otto Lindblad i Lund.

Sedan någon tid tillbaka har det hos äldre studentsångare i Lund utgjort en älsklingstanke att söka om möjligt här åstadkomma ett minnesmärke åt skaparen af vår kvartett-sång, studentsångens egentlige grundläggare — *Otto Lindblad*. Förvisso behöfver denna plan ingen vidare motivering. På eller invid Lundagård,

som han besjungit, och i grannskapet af den ynglingaborg, som för sin tillkomst är nära knuten till Lindblads-kvartettens namn, skulle han stå, och när på årets första majdag ungdomen under sina fanor drager ut till hyllning, skulle, innan den vänder åter, sångarskaran kunna slå krets kring vårdens och med hans egna toner vittna att »*vintern rasat ut*» och att »*våren den unga och fåglarnas skara väcka med sången till skön harmoni*».

Då omständigheterna tyckas gifva vid handen, att just nu tiden vore synnerligen lämplig till förverkligande af denna plan, dristar Lunds Student-sångförening — i förhoppning om att antydda tanke allmänt gillas — härmed utfärda inbjudan till tecknande af ekonomiska bidrag. Vi våga tro det i hela vårt land talrika vänner och beundrare af Otto Lindblads ton-diktning skola med glädje omfatta detta tillfälle att få lämna sin medverkan till att inför kommande släkten hugfästa hans minne.

Inflytande medel mottagas och redovisas af Studentsångföreningen genom dess kassör, apotekaren Fr. Montelin, till hvilken utsända teckningslistor benäget torde återställas.

Lund den 21 april 1900.

Enligt gifvet uppdrag:

Alfred Berg,

Kapellmästare vid Lunds universitet, Lunds Stud.-Sångf:s anförare.

Fredrik Montelin,

Apotekare, Lunds Studentsångförenings kassör.

J. Th. Lundblad,

Med. fil. kand.

Personer, villiga att mottaga subskriptionslistor, behagade vända sig till endera af kommitterade.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern. April 15. 5:e symfonikonserter: 1 Haydn: Symfoni (B dur); 2 Grieg: »*Bergliot*», dikt af B. Björnson (deklam. af fru Aug. Lindberg) op. 42; 3 Fr. Berwald: Bajaderfest, orkesterstycke; 4 Beethoven: Symfoni n:o 3 (»*Eroica*»). — 16, 21, 27 WAGNER: *Mistersångarne*. — 17 WAGNER: *Den flygande Holländaren*. — 18 GOUNOD: *Faust*. — 19 WAGNER: *Tannhäuser* (Elisabeth, Venus, en herdegosse: fru ar Östberg, Lindberg, frk. Karlsohn; Tannhäuser: hr Anthes, gäst; Landtgreffen, Wolfram, Walter, Biterolf, Henrik, Reinmar: hrr Selligren, Lundqvist, Lundmark, Söderman, Ericson, Nygren). — 22 kl. 1,30: Konsert af LEIPZIGS PHILHARMONISKA ORKESTER; kl. 7,30 THOMAS: *Mignon* (Mignon: frk. Thulin). — 23 DONIZETTI: *Leonora*. — 25 BOITO: *Mefistofeles*. — 26 VERDI: *Aida*. — 28 DONIZETTI: *Regementets dotter*; MAS-CAGNI: *På Sicilien*.

Svenska teatern. April 11, 12, 14, 16—26. OFFENBACH: *Sköna Helena* (Helena: fru A. Norrie, gäst; Menelaus: hr Bergström). — 15 Konsert af ALLMÄNNA SÅNGFÖRENINGEN. Biträdande frk. Edla Hamberg, hr B. Schücker. Dirigent: Herm. Berens. — 16, 22, 29 *Den ondes besegrare* (matiné). — 27—30 SUPPÉ:

Boccaccio, operett i 3 akter af F. Zell och Rich. Genée, öfvers. af E. Wallmark (*Boccaccio*: fru A. Norrie, gäst; Beatrice, Isabella, Fiametta, Leonetto, frk. Frisch, fru E. Lund, fru Brandt, frk. Grünberg; prins Pietro, S alza, Lotterighi, Lambertuccio, en obekant, hertigens majordomus, en kolportör: hrr Henning, Ander, Lund, Ringvall, Carlander, Björklund, Bergström).

Vasa-teatern. April 16, 22, 29. *Vermåldingarne* (matiné).

Musikaliska akademien. April 10. *Musik-historiska museets* soaré. Medverkande: frk. Clary Asplund, konsertm. L. Zetterqvist, Fr. Book, hofkapellm. C. Nordqvist, prof. Fr. Neruda, hr C. Lindhé, hrr W. Stenhammar, Sven Scholander, F. Sörensen. — 15 *BELLMANS-KÖRENS* vårkonsert. Biträdande: fru Davida Afzelius, operasång. H. Malm, hr O. Bergström; dirigent hr E. Åkerberg. 20, 21, 23. *LEIPZIGS PHILHARMONISKA ORKESTERS* konserter. Dirigent: hr Hans Winderstein. — 24 *FILHARMONISKA SÄLLSKAPETS* 3:e abonnementskonsert. Biträdande: frk. Ina Madsen, hr John Forsell, k. hofkapellet. Dirigent: hr W. Stenhammar. Joh. Brahms: Requiem (Ein deutsches Requiem) op. 45.

Vetenskapsakademien. April 25. Konsert af konsertm. TOR AULIN och W. STENHAMMAR. Sonater för violin och piano af Beethoven: Ess dur, op. 12 n:o 3; J. Brahms: G dur, op. 78; Grieg: F dur, op. 8. — 26 Konsert af frk. HEDV. EDGREN. Biträdande: hrr Tor Aulin, John Forsell, V. Viklund (ackomp) — 27 Konsert af frk. DAGMAR MOLTRECHT. Biträdande: konsertm. L. Zetterqvist.

Grand Hotel. April 11. Soaré af frk. ASTRI ANDERSEN och hr HAR. PALMKRANTZ.

Östermalmskyrkan. April 13. Konsert till förmån för Frimurarebarnhuset. J. Haydn: Skapelsen, oratorium. Medverkande: fru Östberg, frk. Thulin, hrr C. F. Lundqvist, H. Malm, A. Sällergren, C. Lejdström, kgl. hofkapellet. Dirigent: hr Henneberg.

April månad i år har medfört en verklig vårflod af konserter, för hvilka vi denna gång först vilja redogöra. Till denna månads första hälft höra ett par sådana, som först må omnämnas: Lady Neruda-Hallés konsert d. 9:de i Musikaliska akademien gafs för fylld salong; till och med på estraden syntes åhörare. Programmet upptog först Beethovens »Kreutzer-sonat» med fulländadt mästerskap återgifven af lady Hallé och fröken Stockmarr. Konsertgäfvinnan spelade vidare en violinsonat (A-dur) af Händel, Romans af Bruch, Berceuse slave af Fr. Neruda och Bazzinis »La Ronde des Lutins». Fröken Stockmarr lät höra pianostycken af Schumann, Chopin, Liszt och Sapellnikoff. En intressant konsert var Musikhistoriska museets i samma lokal. Estraden var förvandlad till ett sådant medels en hög skärm i fonden, som uppbar en mängd gamla instrument och pryddes af en flaggdekoration. I rummet voro för öfrigt placerade ett hvitt klavér, ett hammarklavér och lefvande växter. Programmets nummer af gammal musik voro alla intressanta och äfven för örat njutningsrika. Det första utgjordes af Boccherinis stråkkvintett, C-dur, med den allbekanta menuetten, utförd af sådana förmågor som hrr

Zetterqvist, Book, Nordqvist och Fr. Neruda samt hr Lindhe. I fröken Clary Asplund fick man göra bekantskap med en behaglig och äfven tekniskt utmärkt sångtalang. Ackompanjerad af hr Stenhammar på hammarklavér (af Peter Kraft, Stockholm 1788) sjöng hon recitativ och aria ur »Dido och Aeneas» af H. Purcell (1658—95), »Vänkskapspris» af H. P. Johnsen (1717—79) samt recit. och aria ur »Acis och Galatea» af Händel. Ett särdeles intressant nummer utgjordes af två melodier för viola d'amore och luta af Milandre (1700-talets senare hälft), ypperligt föredragna af altviolisten i hofkapellet Freder. Sörensen och hr Sven Scholander, hvilken med känd talang fyllde programmet med tre franska sånger och Bellmanssånger till luta (från J. Sundberg, Stockh. 1804) samt »Sällheten» af A. G. Silfverstolpe med musik af O. Åhlström (1756—1835) och »Skeppsfarten» af J. D. Valerius, tonsatt af F. F. Hurka (1762—1805). Alla nummer vunno stort bifall af publiken.

Märkliga och intressanta konserter ha Leipzig-orkestern varit såväl genom utmärkt ledning och samspel som genom sjelfva programmen. Å 1:a konserten spelades endast Wagner-nummer: »Faust-ouverture», »Waldweben» ur »Siegfried», Albumblad för violin (hr Soma Pick-Steiner), Vorspiel und Liebestod ur »Tristan», Förspel till »Lohengrin» och »Mästersångarne», Klingsors Zaubergarten und die Blumenmädchen ur »Parsifal», Wotans Abschied und Feuerzauber ur »Die Walküre» samt ouverture till »Tannhäuser»; å 2:a konserten endast Beethovennummer: uvertyrerna till »Coriolan», »Fidelio» (E dur) och »Leonora» (n:o 3). Pastoral-symfonien, Rondino för blåsinstrument (2 Ob., Klar., H. och Fag., Ess dur; bland efterl. verk) samt Romanze för violin (hr Pick-Steiner), F-dur. På matinéen å k. teatern utfördes ouverture till »Cleopatra» af Aug. Enna. Två satser ur Vasantasena-Suite af Halvorsen, Suite n:o 1 ur »Peer Gynt», af Grieg, förspel till 3:e akten och Festwiesen ur »Mästersångarne» samt ouverture till »Rienzi». Sista konsertens program innehöll: Tschaiowsky: Symfoni n:o 5, E-moll; A. Hallén: 2 satser ur Gustaf Wasa-suiten; J. Svendsen: Norsk konstnärskarnaval; Gluck: Reigen Seeliger Geister ur »Orfeus» samt Musette ur »Armida»; Händel: Largo och Wagner: Ouverture till »Tannhäuser». Alla konserterna mottogos med entusiastiskt bifall af den talrika publiken.

Två sångföreningar konserterade samtidigt påskdagens afton. Bellmanskören under dir. Åkerbergs ledning hade ett helgdagsprogram utan någon Bellmanssång men ändock omvexlande,

och såsom solister medverkade fru Davida Afzelius samt hrr Malm och O. Bergström med flere sånger hvaradera, hvarjämte den sistnämnde sjöng solo i Ole Olsens »Eventyrhilsen» och Kjerulfs »Kan det tröste», utförda af kören, som dessutom sjöng fem körsånger. Allmänna Sångföreningen, under dir. H. Berens ledning, utförde ett dussin körsånger på sin konsert å Svenska teatern och biträdades af frök. E. Hamberg, som sjöng ett par sånger af Söderman, och hr Schücker, som erhöjle lejonparten af bifallet med en aria ur »Traviata» och Serenata af Svendsen. Bland de tidigare konserterna var en af mera privat natur, fröken Astri Andersens och hr Harald Palmkrantz' å Grand hotell. Fröken Andersen spelade talangfullt Fantasi af Bach och saker af Liszt, Sjögren, Moszkowski och Tschaiowsky, hr Palmkrantz sjöng aria ur Verdis »Don Carlos» samt sånger af Genser, Grieg, Sinding och Hallström. Hr P., som har en rätt stark basbaryton, har under ett år studerat sång utrikes. Han är egentligen posttjänsteman och utbyter troligen icke denna befattning mot en osäker konstnärsbana, hvilken ännu kräver långvariga studier. — Filharmoniska sällskapet hade till sin vårkonsert upptagit Brahms' af det samma senast 1891 utförda »Requiem». Det storslagna verket fick med hr Stenhammar som dirigent det bästa utförande. I solopartierna biträdde förtjänstfullt en ung norsk fröken Madsen, med en behaglig ehuru ej stor röst, samt hr John Forsell. Brahms, som komponerade detta verk 1868 efter sin moders död, har själf sammansatt texten ur Gamla och Nya testamentet. Af dess vackraste delar må nämnas början »Salige äro de bedröfvade» och slutet »Salige de döda», men först och främst den präktiga kören, afd. II, »Ty allt kött är hö». Vacker är ock i afd. IV »Hur ljufliga äro dina boningar». Afd. III har däremot varit omtvistad och den däri förekommande 36 dubbeltakter långa orgelpunkten nästan torterande, huru lärdt utarbetadt numret än är.

Hrr Aulin och Stenhammar hade ej stor publik på sin sonatkonsert, en följd af föregående konsertflöde. De åhörare, som hade nöjet få höra det mästerliga utförandet af tre här ofvan nämnda sonater, lönade det med rikaste bifall. Violinisten fröken Edgren, som förr låtit höra sig å konserter, gaf sin egen ofvannämnda med förtjänt bifall. Hennes ton är ren och vacker, tekniken säker och spelet uttrycksfullt. Hon har varit elev af prof. Lindberg i konservatoriet och har nu till lärare hr Aulin, med hvilken hon spelade Largo och Gigue ur en sonat för 2 violiner och piano af J. S. Bach. Hon spelade för öfrigt G-moll-sonat af Tartini, Konsert-Ballad af Moszkowski, »Vaggsång» af hr

Aulin och Schuberts L'Abeille. Herr J. Forsell entusiastmerade publiken med sånger af Söderman: »Kung Heimer och Aslög», Schubert: »Liebesbotschaft», W. Stenhammar: »Fylgia» och Elling: »Jeg vil ud». Herr Wiklund utförde ackompanjemangt förtjänstfullt. Till slut ha vi att nämna den unga pianisten, frök. Moltrechts konsert. Frök. M. har i 5 år haft undervisning af vår ansedda pianist och lärarinna fröken Carlheim-Gyllensköld och senast i 3 år studerat för prof. Mayer-Mahr i Berlin. Programmet upptog Beethovens sonat op. 31 nr 3, Chopin: Ass-dur-balladen op. 47, Liszt: Waldesrauschen» och »Gnomenspele», Floersheim: 4 Præludien, och en Bagatelle af M.-Mahr. Med konsertm. L. Zetterqvist spelade hon Sindings violinsonat E-dur op. 27, hvori hr Zetterqvists glänsande spel eröfrade publiken. Fröken Moltrecht är långt hunnen i tekniskt hänseende och har fin touche. Mera säkerhet och djupare uppfattning följa nog med fortsatta studier.

Herr Anthes' gästspel å k. teatern blef, ledsamt nog, afbrutet af sångarens irakade heshet. Vi fingo sålunda ej göra bekantskap med hans Turiddo, som säges ha varit lika ypperlig som hans Canio, båda i stil med operans verism i sin helhet, i sång som spel oöfverträffliga. Såsom Canio hade hr Anthes i första akten, då han går till osterian, inbjuden af bönderna, aflagt pajazzo-dräkten och uppträder i vanlig manshabit, hvilket vi anse riktigt. Herr Anthes' sista här gifna parti var Tannhäusers, men han var då ännu ej återställd och måste därför spara rösten. Detta skedde emellertid med stor konstnärlighet. Fråga var till och med att rolen i sista akten skulle öfvertagas af hr Bratbost, som stod färdig att göra detta, men hr Anthes höll ut till operans slut och skänkte dermed publiken en ovanlig konstnjutning genom sin mästertligt dramatiska framställning af Tannhäusers berättelse om sin pilgrimsfärd. Hans annonserade uppträdande som Walter i »Mästersångerne» måste inställas. Framträdandet som Lohengrin blef äfven omöjligt. Vi hoppas att det missöde, som nu drabbade hr Anthes, ej skall förhindra den utmärkte konstnärens gästspel här till ett annat år.

Hofkapellet sista symfonikonsert påskdagen gafs för fullt hus i närvaro af kronprinsen. Då hofkapellmästaren Nordqvist framträdde till dirigentplatsen, hälsades han med lifliga applåder, en hyllning med anledning af hans nyss förut inträffade sextiårs-födelsedag. Konserten inledes med Haydns lefnadsfriska, ofta gifna B-dur-symfoni och avslutades med »Eroica». Mellanrummen utgjordes först af Griegs stämningsfulla, gripande »Bergliot»-musik, hvars text, försvenskad af prof. C. R. Nyblom,

särdeles uttrycksfullt med klangfull röst och plastiskt vackra åtbörder deklamerades af fru Augusta Lindberg. Detta verk för deklamation och orkester utfördes, som bekant, å första stora konserten i musikhallen under utställningen 1897, då fru Gundersen utförde deklamationen. Därpå följde Franz Berwalds orkesterstycke »Bajaderfest», originelt och rikt på fina och pikanta drag, delvis erinrande om Mendelssohns luftiga musik till »En midsommarnattsdröm». Men man kan om detta likasom om B:s andra stycke af detta slag, »Elfdans», instämma med Ludv. Norman, då han säger: »genialiska och humoristiska äro dessa tonmålningar utan tvifvel, men tröttande för sinnet äro de ock.» För öfrigt ingenting nytt på operans spellista.

Svenska teatern har för goda hus uppfört Offenbachs bekanta operett »Sköna Helena» med fru Norrie i titelrolen som gäst. De parodierade kungarne voro lustiga nog. Främst bland dem i spel och sång stod Melnelaus-Bergström, hr Schücker excellerade som prins Paris. Fru Norrie hade vissa bra moment som Helena, men kunde göra den sköna drottningen mera behaglig, mindre själfsvåldig. Om »Boccaccio», som efterträdt »Sköna Helena», ha vi ännu ej hunnit taga notis. — Folkteatern har en tid haft »Niniche» på sin spellista.

Musiknotiser

från hufvudstaden och landsorten.

Kungl. teatern. Tre Wagneroperor stå på repertoaren med delvis ändrad rollbesättning. I »Mästersångerne» komma fru Hellström och fröken Edström att utföra de kvinnliga partierna och hr Lundqvist att åter framträda som Hans Sachs. »Valkyrian» återupptages med fröken Nordin som Brünnhilde och i »Lohengrin» öfvertages Ortruds parti af fru Jungstedt, Telramunds af hr Forsell. »Trollflöjten» är ock att förvänta med förändrad uppsättning och »Friskyttan» lär äfven komma att gå öfver scenen denna speltermin.

Stipendier och belöningar åt inhemska tonsättare. K. m:t har från det under Musikaliska akademiens stat uppförda reservationsanslaget å 6,000 kr. till uppmuntran och understöd af inhemska tonsättare medgifvit att musikidkarne G. W. Hägg och R. M. Liljefors må ytterligare under ett år åtnjuta hvardera ett stipendium å 1,000 kr. samt tillagt musikidkaren S. L. Sjöberg ett stipendium likaledes å 1,000 kr., att af honom innehafvas under 2 år, och förunnat tonsättarne

A. Hallén, E. Sjögren, och J. A. Hägg belöningar, för Hallén af 1,000 kr. samt för Sjögren och J. A. Hägg af 500 kr. hvardera.

Frederik Frederiksen, den ansedde i London verkande violinisten, bördig från Göteborg, ämnar i höst för första gången låta höra sig i Stockholm, antagligen jämte sin fru, som är skicklig pianist. Hr Frederiksen har på sin repertoar konserter af Mendelssohn, Bruch, Vieuxtemps, Wieniawski, Raff, Sauret, Dvorák, Gade m. fl. och torde komma att utföra några af dessa här. Lämpligast vore naturligtvis att detta skedde med biträde af hofkapellet på kgl. teatern.

Tre kompositioner af Heléne Munktell hafva utförts i Paris på en af de af La Société Nationale de Musique årligen föranstaltade konserter, vid hvilka åtskilliga andra orkester- och körverk af samma tonsättarinna förut blifvit exekverade. Denna gång var det i de tre sånger den franska elitpublik, som bevisar dessa konserter, återknöt bekantskapen med den svenska komponisten, tre poesifyllda stycken »Dans le lointain des bois», »Fascination» och »La dernière berceuse», hvori fröken Munktell nedlagt sitt konstnärsskaps hela individualitet. Bifallet var också stormande. Fröken Munktell hade turen att få sina sånger framförda af en ung artist, madame Alberty, som för kort tid sedan gjorde stor lycka på en Colonne-konsert. Med en härlig röst och en syverb diktation lyckades hon fullständigt framhäfva tondikternas skönheter, och hennes dramatiska temperament gjorde särskildt sången »La fascination» till aftonens glansnummer. Denna sångerska är elev af A. L. Hettich för hvilken en svensk sångerska, fröken Skärlén, för närvarande studerar i Paris. (A. B.)

Svensk violinist i Ryssland. Fröken Sigröd Lindberg har medverkat vid en populär konsert i Helsingfors och rönt stor framgång för sitt »musikaliskt-temperamentfulla» föredrag af flere violinnummer ur en suite af Cui. Fröken L., som ock vistats en tid i Petersburg, har där med stor framgång uppträtt såväl på offentliga konserter som vid större privata soiréer. Så uppträdde hon med stor succès på en större välgörenhetskonsert, för hvilken storfurstinnan Elisabet Mavrikjeva stod i spetsen och har äfven haft tillfälle att spela med i kejsarens hoforkester. Den ryska kritiken omnämner hennes spel i smickrande ordalag.

Svenska tonverk i utlandet. En duo för flöjt och piano samt en pianotrio af Lago hafva nyligen utförts i Paris och rönt stort erkännande af flere tid-

ningar, hvilka loforda det harmoniska, melodiska och rytmiska innehållet. De båda verken sägas äga originalitet och tillhöra den riktning som känneteckna Schumanns och Saint-Saëns verk i samma genre.

Fröken Märta Petrini, som sedan hon lämnat vår opera idkat studier för m:me Marchesi i Paris, sjöng nyligen för engagemang vid Neues Theater i Leipzig. Fröken Petrini, som valt Rosinas svåra parti i »Barberaren i Sevilla», skördade från den fulltaliga publiken det mest stormande bifall. Kritiken berömmar henne särskildt för hennes lätta koloratur. En tidning yttrar, att »hon drillar såsom en fågel med fenomenal lätthet» och att hon eger en förtjusande apparition ett behagligt ansikte med det lifligaste minspel. Hon blef genast engagerad.

Agnes Janson-Fischer, den värderade svenska sångerskan, har under vintermånaderna varit engagerad af den utmärkta Boston-symfoniorkestern att uppträda å deras konserter i östra Nordamerika, i Newyork etc. Med samma stora framgång, som hon rönt på denna turné, gaf hon i Newyork en egen matiné, hvilken särskildt intresserade den talrika publiken, därför att programmets andra del utgjordes af skandinavisk musik: violinsonat af Em. Sjögren (utf. af violin. Ern och pian. M. Liebling), sånger af Sinding, Bacher-Gröndahl, Josephson, Hallström och Hel. Munktel samt 2 svenska folkvisor, Vermlandsvisan och en polska, alla utförda af fru Janson-Fischer.

Från våra grannland.

Göteborg. Vid Musikföreningens konserter sista dagarne i mars med biträde af »Leipziger Philharmonischer Orchester» upptog programmet första dagen: Goldmark: Uvertyr till »Sakuntala», Beethoven: A-dur-symfoni, Grieg: »Per Gynt»-suite n:o 1, Wagner: Waldweben ur »Siegfried» samt »Tannhäuser»-uvertyr; andra dagen: Massenet: uvertyr till »Phædra», Tschaiowsky: E-moll-symfoni, Wagner: Förspel och slutscen ur »Tristan», Gluck: Ballet-suite (utdrag af Felix Mottl ur bal. »Don Juan», »Ifigenia i Aulis», »Orfevs» och »Armida»), Beethoven: »Leonora»-uvertyr III. Å en matiné den 1 april utförde kapellet: Mozart: uvertyr till »Trollflöjten», Mendelssohn: A-moll-symfoni, Söderman: Uvertyr till »Jungfrun af Orleans», Saint-Saëns: »Danse Macabre», Berlioz: »Carnaval Romain». Orkestern skördade äfven här det lifligaste bifall. — Musikföreningens 3:dje kammarmusiksoaré egde rum den 5 april med biträde af Anton Svendsen — Neruda-kvartetten från Köpenhamn samt fröken Tora Hwass, hvarvid utfördes stråkkvartetter af

Haydn (D-dur) och Grieg (G-moll) samt pianokvartett (G-moll) af Brahms. I Trädgårdsföreningens konsertsalong, der Hamburger Schiffscapelle nu uppträder, har en ung lofvande violinist, Carlotta Stubenrauch, några gånger gästade och efterträdts af harp-virtuoserna, systrarna de la Praz.

Filharmoniska sällskapet sammanträdde den 19 april under major S. W. Sundelius' ordförandeskap. Sedan sällskapet beslutat fortsätta sin verksamhet, efter att åt kommitterade ha lämnat i uppdrag att träffa anstalter för att hålla denna verksamhet vid lif, valdes till styrelseledamöter friherrinnan Lagerbring, professorskan M. Wijkander, fru Olga Bratt, major Sundelius, docenten E. Liljequist, häradsb. B. Lindberg, notarien E. Mellgren och landskamrer Lundin.

Kristiania. April 1—21. Å Nationalteatern har fortfarande gifvits Drachmanns drama »Gurre» med musik af kapellmästaren Halvorsen. Annandag påsk gafs å teatern en stor konsert af Leipzigs Filharmoniska orkester i förening med teaterns egen, hvarvid den sålunda till 100 man uppgående orkestern dels anfördes af Hans Winderstein dels af hr Halvorsen. Den 21 april gafs en Grieg-konsert under komponistens eget anförande i samma lokal. Leipziger-orkestern hade förut konserterat härstädes och den 17 april gifvit stor afskedskonsert efter en »extrakonsert» i Logens stora sal med biträde af fru Marie Osta Schottländer.

Eldorado-teatern gaf den 4 april en föreställning med blandadt program och biträde af danske operasångaren Nordal Brun, hvilken nyss förut medverkat vid Musikföreningens redan nämnda konsert. Ett par dagar senare uppfördes för första gången Aubers komiska opera »Halvdelen hvær eller Djevelens part» till förmån för fröken Sigrid Eklöf. Teaterns spellista har för öfrigt denna tid upptagit repertoarens stadigvarande pjäser »Vermländingarne» och »Jorden rundt» samt »Kapten Grants barn» och »Mikadon». — Sekondteatern har fortsatt att upp föra »De smaa lam» och Centralteatern likaledes fortfarande gifvit »Damen från nattkaféet» med fru Wiehe-Bereny som gäst, hvilken äfven uppträdt i »Haanden», pantomim i 1 akt, text och musik af Henry Bereny, då äfven uppfördes »Askepot», operett i 1 akt med musik af Emile Bonnamy.

Helsingfors. April 1—21. Svenska teatern har under denna tid af pjäser med musik gifvit »Cernevilles klockor» och »Dansen på Koldingshus», melodram i 2 akter på vers af Holger Drachmann (öfvers. af Har. Molander) med musik af Charles Kjerulf. Å Folkteatern har »Vermländingarne» ytterligare uppförts. Den 1 april gaf

hr Ossian Fohström en kyrkokonsert, biträdd af fru Elin Fohström-Tallqvist samt hr O. Merikanto och den senare jämte sångaren A. Ojonperä en dylik konsert påskdagen under medverkan af fröken A. Linderos och Aina Rosendahl (sångerskor) samt Sigrid Roos (orgel) och hr V. Novacek (violin). Samma dag gafs »Andlig symfonikoncert» af hr Karl Sjöblom (orgelspelare), biträdd af fru M. Lagermarck-Salvesen (sång) och Filharmoniska sällskapets orkester under dir B. Kajanus' ledning. Programmet upptog, utom sångnummer, »Profeten-Fantasie» för orgel af Liszt, Symfoni (D-moll) för orgel och ork. af Guilmant samt »Kristi uppståndelse», symfonisk dikt (ny) af Fritz Volbach. Vid Filharmoniska sällskapets 6:te symfonikoncert biträdde violoncellisten Georg Schneevoigt. Programmet upptog: 1) Beethoven: Leonora-uvertyr n:o 3; 2) Volkmann: konsert för violoncell och orkester; 3) Tschaiowsky: Symfoni n:o 6 (pathétique).

Köpenhamn. April 1—21. Kgl. Teatern har upptagit Méhuls »Skatten eller Staa ikke paa lur» (Den föregifna skatten) och dessutom af musikpjäser denna tid haft på repertoaren »Perlfiskarne», »Trubaduren», Figaros bröllop», »Don Juan» och »Carmen». Den 8 april gafs till J. P. E. Hartmanns minne en föreställning upptagande af hans kompositioner 1. Uvertyr till »Hakon Jarl»; 2. Guldhornene», dikt af Oehlenschläger, komponerad som melodram; 3. »Liden Kirsten. Kasinoteatern har ännu »Dockan» på spellistan. Konserterna ha varit fåtaliga. Påskafton gafs en kyrkokonsert af kgl. teaterns personal, biträdd af operaartister, sångmästaren Grandjean, kgl. teaterns kapell och organisten Matthison-Hansen.

Från andra land.

Paris. Opéra comique har uppfört en musikdram med text af Cain och Ghensi efter Erckmann-Chatrians »Den polske juden», musik af en ung komponist Erlanger. Musiken säges visa mycken musikalisk känsla, är dramatisk och innehåller flera i melodiskt, harmoniskt och instrumentalt hänseende anslående nummer, men lär också lida af betydliga longörer.

Vår Musikbilaga

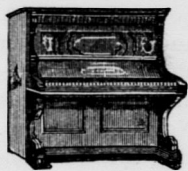
till Sv. Musiktidnings helårsprenumeranter hoppas vi kunna utsända med nästa nummer. Den kommer att innehålla bl. a. pianostycken af Knut Bæk och Gustaf Hägg samt en sång af Karl Valentin.

Redaktionen.

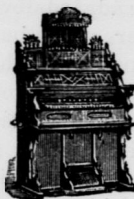
Skandinaviska Pianofabriken,

32 Mäster-Samuelsgatan 32,

rekommenderar

sin tillverkning af utmärkta, af framstående musici vitsordade **Pianinos** och **Orglar** till billiga priser. Full garanti. Goda betalningsvilkor. Begagnade instrument tagas i utbyte. *Begär priskurant.*

Svensk Musiktidning

Nordiskt Musikblad. — 20:de årgången. — För hvarje musikaliskt hem,

utgifves 1900 efter samma plan som förut, innehållande *populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier och musikbilaga*. Tidningen utkommer såsom förut två gånger i månaden (utom juli—aug., »den döda säsongen») till ett pris af 5 kronor pr år, lösnnummer 25 öre. Prenumeration sker här å *Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr., i bok- och musikhandeln*, å posten och tidningskontor. I landsorten prenumereras bäst å *posten*.

Porträtt med biografi: N:o 1 Jac. Ax. Josephson, N:o 2 Wilma Neruda-Hallé o. E. N. Mèhul, N:o 3 Johanne Stockmarr och C. F. Lundquist, N:o 4 Teresa Carreno, N:o 5 P. U. Stenhammar, N:o 6 Thorvald Lammers och J. P. E. Hartmann, N:o 7 Anton Bruckner, N:o 8 Georg Anthes.

J. G. MALMSJÖ

GÖTEBORG

Etablerad 1843.

Kongl. Hofleverantör.

Tjuguen
första

pris, in- och
utrikes.

*

Flyglar och Pianinos

Beqväma
afbetalnings-
vilkor.

Talrika vitsord

från framstående musici och konstnärer, bl. a. från Alfred Reisenauer, Professor Frans Neruda, Alfred Grünfeld, Moritz Rosenthal, Prof. Franz Mannstätt, Dir. Aug. Körling, Mad. Teresa Carreno, Fru Margareta Stern, Fru Hilma Svedbom, Fröken Tora Hwass samt Kungl. Musikaliska Akademien och Göteborgs mera framstående musici och musiklärarinnor.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris (endast kontant) å expeditionen.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från I. G. Malmström, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: fr. I. G. Malmström, Steinweg Nachf. m. fl. — Orglar: från Mason & Hamlin's världsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,
43 Regeringsgatan 43, Stockholm.

George Armin.

Pro-
spekt
gratis.

Utbildning af den mänskliga rösten enligt grundsatserna för en **AUTOMATISK** röstbildning. (Skola för sångare, skådespelare och talare.)

LEIPZIG. Georgenstrasse 36 BII.

STOCKHOLM
50 Vasagatan 50, 1 tr.

Förstklassiga **Pianino** och **Flyglar** efter Steinways nyaste system samt **Orgelharmonium** med pat »pipton» och »pedalbas», belånade med 20 första pris från in- och utlandet, tillverkas af **ÖSTLIND & ALMQUIST, Arvika** Lager och filialexpeditioner: **GÖTEBORG** 18 Västra Hamng. 18.

Festmarsch

för piano af Gustaf Hägg.

Denna vackra och ståtliga marsch finnes nu att tillgå i godtköpsupplaga å 50 öre.

Svensk Musiktidnings förlag.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen.

Mottagning kl. 9—10 f. m. och 4—5 e. m.

Kungstensgatan 56, 3 tr.

Tel. Vasa 619. Frans J. Huss.

I Musik- och Bokhandeln:

Populär Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. H. von Bocklet.

Häft. 3 kr., i pappband 3: 50, cloth-band 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk, gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjänst hos det verkligen vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det verkligen är.» (Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

Svensk Musiktidnings musikbilaga

1899

till helårsprenumeranter utgöres af

MUSIKALBUM

XII

10 sidor, innehållande

för piano 2 händer:

Wilh. Stenhammar: Ur musikdramat »Gildet på Solhaug». 2:a aktens introduktion (införd med benäget tillstånd af Det Nordiske Forlag, musikförlag. Henr. Hennings, Köpenhamn);

Em. Sjögren: April, skiss;

Gust. Hägg: Pastorale;

Fr. Zierau: Vildros;

för en röst med piano:

Aug. Elfåker: »I skogen dväljes jag stilla» (A—tvåstr. D).

Pris 1 krona.

Eleganta Permar

till Svensk Musiktidning finnas till salu å 2 kronor hos P. Herzog, Malmstadsnadsgratan n:o 54.

Innehåll: Conrad Nordqvist (med porträtt). — Hans Winderstein (med porträtt). — Wartburg och sängstriden. — Sveriges musikhistoria åren 1630—1730, af Tobias Norlind. — Musikpressen. — Upprop till åstadkommande af en minnesvård öfver Otto Lindblad i Lund. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. — Vår musikbilaga. — Annonser.